süddamest läbbi: lesest ja temma lambist ma leidsin head ellu öppetust, mis igga ristiinimesele tarwis lähhäb tähhele panna ja allati meles piddada!" —

Seeb se nüüd on, armas luggija! mispärrast minnagi sedda luggu ollen üllespannud: tahhaksin, et sa mitte üksi luggedes aega ei wida, waid et ka saaksid jädawat ellu öppetust! Panne enne kui eddasi loed silmapilguks kalendri körwale ja mötle järrel, mis sa kül Rona sare lesest wöiksid öppida! — —

Tahhan so mötted pari sönnaga tele juhhatada: Eks mailm olle jure merre sarnane ja iggaüks inimenne nagu laewakenne laenete peal? Eks meie püa taewa rigi rahhu ja önnistust, otsekui laewad püawad saddamasse, kus ööd egga päwa ennam hukkatust polle karta? — Eks Pühha kirri ütle ka: Teie walgus paistku inimeste ees! ja jälle: pimme ei wöi pimmedale teed juhhatada! — Mötle nattukesse järrele, ehk siis leiad omma ellust mönda, kus lesk naene sulle märgiks wöib olla. Wata ennese peale! olled ehk issa, olled emma laste keskel: kas kannad hoolt, et Jummala töe sönna lambike so kojas allati pölleb? kas wöid Taweti lauluga (119, 105) kita: Sinnu sönna on mo jallale lambiks ja walgusseks mo jalgte peal! —? So poejad, tütred on üllesskaswanud ja peawad sinnu jurest wäljaminnema, et isse mailmas omma pead toidaksid; agga mailmas on kurjad kiusatusjed nagu

sallajad kaljud; seal wöib pea hukkatus ihhule ja hingele tulla, sest mailmas otsekui merre peal ei olle termidest pudu. Kui nüüd lapsed emale ärralähwad, kas nende issa-kojas sedda aknat on ollemas, kust neile ellu walgus nende tede peale wälja paistab, mis pimmedaski öiget teed näitab ja otse hingamisse ja rahhu paika juhhatab? Küssime selgemalt: kas lapsed sinnu jurest ärraminnes sawad ennestega wötma Jesusse Kristusse armastust, mis Jummala sönna läbbi pöllema süütsid? Wöi kas sa olled wibinud, lampi akna peal pöllema panna, ehk olled jölleda neitsi kombel ummustanud ölli murretseda, nönda et lambid ei wöi pölleda? — Sul on mittu hinge, kedda ennam armastad, kui muid asju mis sul siin ilmas on, — agga mötle nüüd, pärrast on üks ehk kaks nende seast, pärrast on nemmad köik omma ussu laewaga eksitusse kaljude peale hukka läinud, ja sinna ollid süallune! —

Ja sinna perremees ehk perrenaene, kuida kannad hoolt omma perre hingede eest? Kas sinnu kojas on Jummala sönna walgust leida, mis hinged walgustab? ja kui kegi neist eksib, kas töe ja armastusse walgus paistab aknast eksijale, et tedda aitaks ja sadaks taggasi Önnisteggia jure? — Ja meie köik, kes tahhame ristiinimesjed olla töe, mitte üksi nimme polest, kas olleme walgustamisseks köige omma liggimestele? Apostel ütleb jo